

Він читає лекції у master-школах і вищих навчальних закладах за кордоном, керує виконанням науково-дослідних проектів за міжнародними програмами.

Активну творчу діяльність учений поєднує із науково-організаційною. Він є директором Інституту загальної та неорганічної хімії ім. В.І. Вернадського НАН України, головним редактором «Українського хімічного журналу», головою Наукової ради НАН України з проблем неорганічної хімії, членом Експертної ради з хімії Комітету з Державних премій України у галузі науки і техніки, членом на-

укових рад цільових комплексних програм наукових досліджень НАН України.

С.В. Волков — Заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, лауреат іменних премій ім. Л.О. Чугаєва АН СРСР, ім. Л.В. Писаржевського та ім. О.І. Бродського НАН України, кавалер ордена князя Ярослава Мудрого V ступеня.

Наукова громадськість сердечно вітає Сергія Васильовича зі славним ювілеєм, бажає йому здоров'я, творчого довголіття, нових успіхів та звершень.

70-річчя члена-кореспондента НАН України І.О. КУЛИКА

19 листопада виповнилося сімдесят років видатному фізику-теоретику члену-кореспонденту НАН України Ігорю Орестовичу Кулику.

І.О. Кулик народився у м. Харкові. Закінчивши середню школу із золотою медаллю, вступив до Харківського державного університету, де одержав диплом із відзнакою. Від 1960 року Ігор Орестович працював у Фізико-технічному інституті низьких температур АН УРСР. Захистивши докторську дисертацію, І.О. Кулик очолив відділ надпровідності та надпровідних приладів.

Ігор Орестович є провідним фахівцем у галузі теорії твердого тіла. Завдяки плідним і системним дослідженням він отримав фундаментальні наукові результати з проблем теорії надпровідності, фізики мезоскопічних систем, спектроскопії твердих тіл. Світове визнання принесли І.О. Кулику розвинуті ним теорії електродинамічних властивостей джозефсонівських тунельних переходів і когерентних струмових станів у слабких над-

провідних контактах. Науковець передбачив вихорову структуру поверхневої надпровідності у нахилених магнітних полях, яка відома тепер як «вихори Кулика». Разом зі своїми співробітниками вчений створив теорію мікроконтактної спектроскопії елементарних збуджень у твердих тілах. У 1986 році Ігор Орестович став співавтором відкриття № 328 «Явища перерозподілу енергії носіїв струму у мікроконтактах за низьких температур», що зареєстровано Комітетом із відкриттів СРСР.

У піонерських працях І.О. Кулика розвинуті базові концепції мезоскопічної фізики: квантування потоку і персистентні струми у нормальних металах, ефекти дискретності заряду та кулонівської блокади у металічних гранулах.

І.О. Кулик — автор і співавтор понад 250 наукових праць, серед яких дві монографії. Під його керівництвом захищено 15 кандидатських дисертацій. Чимало учнів Ігоря Орестовича стали докторами наук і нині є провідними фахівцями нових напрямів тео-

ретичної фізики твердого тіла. У 1980 р. за цикл досліджень тунельного ефекту у надпровідниках І.О. Кулик відзначений Державною премією УРСР у галузі науки і техніки.

Наукова громадськість, колеги і друзі щиро вітають Ігоря Орестовича з ювілеєм і зичать йому здоров'я, нових здобутків на ниві вітчизняної науки.

60-річчя члена-кореспондента НАН України В.І. НІКІШОВА

9 листопада виповнилося шістдесят років відомому вченому в галузі механіки рідин і газів члену-кореспонденту НАН України Володимирові Івановичу Нікішову.

В.І. Нікішов закінчив Московський фізико-технічний інститут і від 1969 року працює в Інституті гідромеханіки НАН України. Тут він подолав шлях від інженера до заступника директора з наукової роботи. Нині Володимир Іванович також є заступником академіка-секретаря Відділення механіки Національної академії наук України.

Учений зробив вагомий внесок у розв'язання низки проблем механіки суцільного середовища. Наукове визнання йому принесли дослідження у галузі гідродинаміки вихрових рухів, турбулентного та інтрузійного рухів стратифікованої рідини, поверхневих і внутрішніх хвиль. В.І. Нікішов отримав важливі результати у вивченні індукції магнітного поля рухами електропровідної рідини, зокрема внутрішньохвильовими рухами, що генеруються рухомими тілами, у магнітному полі Землі, а також спектра турбулентних флуктуацій оптичного показника заломлення морської води. Нині сфера його наукових інтересів — проблема впливу хвиль, що генеруються суднами в умовах мілкої води й обмеженого фарватеру, на ерозію берегів та руйнування берегових споруд.

Володимир Іванович був керівником масштабних експериментальних робіт, які виконувалися у північних морях колишнього СРСР. Отримані у цих дослідженнях результати знайшли застосування у побудові нових алгоритмів обробки інформації. Це сприяло поглибленню знань про механізми розвитку збурень у морському середовищі.

Інтенсивну наукову роботу вчений поєднує з науково-організаційною діяльністю. Він є членом спеціалізованих рад із присудження наукових ступенів, що діють при Інституті гідромеханіки та Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка, членом Національного комітету з теоретичної і прикладної механіки, а протягом шести років — експертної ради ВАК України з механіки.

Особливу увагу В.І. Нікішов приділяє підготовці інженерних і наукових кадрів, він регулярно керує дипломною практикою студентів, роботою аспірантів, під його керівництвом захищено три кандидатські дисертації. Володимир Іванович — автор понад 80 наукових праць, зокрема ґрунтовної монографії.

Новаторські дослідження В.І. Нікішова відзначені медалями «За трудову доблесть» та Почесною грамотою Президії НАН України.

Наукова громадськість, колеги та друзі щиро вітають Володимира Івановича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, наснаги, нових яскравих відкриттів.